

NA KOUKNUTĀ V EKVĀDORU - VI.

ĀšterĀ½, 06 Āervenec 2010

PĀ™išel Āas rozlouĀit se s pĀ™ijemným mĀ›steĀ•kem Banos, ale ještĀ› mi zbýval jeden úkol - nákup „sladkého dĀ™eva". PĀ™ed nĀ›kolika lety jsem zaĀ•al hrát na kytaru a kdyĀ¾ pár dní nehraju, zaĀ•ne mi to chybĀ›t. V Banos Ā¾ije spousta hudebnĀ› a jiných umĀ›lcĀ› a tak se zdĀlo, Ā¾e by nákup nĀ›jaké starší kytary nemĀ›l být problĀ›m.

JenĀ¾e - ouha! Na trĀ›ištĀ›ch ani v obchodech nic. PodaĀ™ilo se mi sice objevit výrobce kytar, ale staĀ™iĀ•ký s dĀ›lá pouze španĀ›lky s hroznĀ› širokým krkem, na který nejsem zvyklý. Škoda, protoĀ¾e tam byly fakt krásné kytary a za rozumnou cenu. NaštĀ›stí jsem cestou do hotelu uvidĀ›l ve výkladu obchodu s potravinami levnou, tĀ™iĀ•tvrteĀ›ní Ā•inskou kytaru, která mĀ›la docela slušný hmatník a šla dobĀ™e naladit. BohuĀ¾el s strunami, které nemám rád. Já uĀ¾ mĀ›l podobný nástroj v Thajsku, kde stal pouhých 20 dolarĀ› a byl jsem velice spokojen. V Banos jsem sice vyplázl cenu dvojnásobnou, ale poĀ™ád to byla malá, skladná a levná kytara, nad kterou pĀ™itím nemusíte plakat, kdyĀ¾ vám ji v autobuse nĀ›kdo rozšlápne. A vyrazili jsme do pralesĀ› v povodí Ā Amazonky. I ty totiĀ¾ v Ecuadoru jsou. JenĀ¾e jsou znaĀ›ná› nepĀ™ístupné, vĀ›tšinu silnic vlastní ropné spoleĀ›nosti tĀ™iĀ™ jediná moĀ›nost, jak poznat prales a Ā›ivot IndiĀ›nĀ›, jsou nesmĀ›rnĀ› drahé „wilderness lodges", které je nutné objednat hodnĀ› pĀ™edem. Zajeli jsme tedy aspoĀ› do mĀ›steĀ•ka Puyo na bĀ™ezích Ā™eky Rio Pastaza, která do Amazonky. Tam nás autobus dopravil nádherným kaĀ›onem za pouhé dvĀ› hodinky, ale i ty dvĀ› hodiny jízdy z kopce staĀ›ily na to, aby se drastickým zpĀ›sobem zmĀ›nilo podnebí. Ocitli jsme se v tropech... Dusné vedro a dešĀ›ové pĀ™ehĀ›ky prakticky kaĀ›dou hodinu. A všude kolem nádherná i barevná dĀ›ngle... Ubytovali jsme se a vyrazili do ulic. První, co mi padlo do oka, byl obchod s hudebninami. „Buenos tardes! Cuerdos metalicos pór guitarra acustica, pór favor", pravil jsem k prodavaĀ›i mikinovskou španĀ›lštinou. Dobrý muĀ¾ mi kupodivu porozumĀ›l a nabídl struny, které ale staly víc neĀ¾ celá kytara. TakĀ¾e: „No, gracias". To radĀ›ji budu hrát na nylonky... Po pĀ™l hodinĀ› chĀ›ze podél Ā™eky a pĀ™ekroĀ›ení visutého mostu jsme došli k soukromé rezervaci, která nabízí prohlídĀ› pralesa. Uvítala nás krásná IndiĀ›nka - místní obdoba Nšo Ā€i, sestry Vinnetouovy. S tou jsme si dohodli soukromou exkurzi na pĀ™iští den, pojedli a popili v restauraci na cestĀ› do hotelu a šli spát s nadĀ›jí, Ā¾e do rána pĀ™estane pršet. NepĀ™estalo, a tak jsme se mírnĀ› promoĀ›ení dostavili do pralesa, kde jsme zjistili, Ā¾e naším prĀ›vodcem nebude Nšo Ā€i, ale jiný domorodec jménem Miguel, který ale neumí ani slovo anglicky. Od prohlídky jsme tedy moc neĀ•ekali, ale naštĀ›stí jsme se mýlili. Miguel byl fajn chlap, znal všechny moĀ›né rostliny, jejich pouĀ›žití na léĀ›bu nejrĀ›znĀ›jších nemocí i pouĀ›žití jako barviva (vidíte, jak zdobí Joanne), nebo tĀ™eb výrobĀ› jedu currare. Navíc mĀ›l fakt nádherný dar komunikace, díky kterému jsme se s ním i pĀ™es naši nesmĀ›rnĀ› chatrnou španĀ›lštinu celkem dobĀ™e domluvili. O zlatý hĀ™eb programu jsem se ovšem poslechl. KdyĀ¾ jsme celí promoĀ›eni usedli v domorodé chýši u Ā›oudíciho ohýnku a náš prĀ›vodce se na chvíli vzdálil, chopil jsem se pĀ™ileĀ›itosti: sĀ›al jsem ze stĀ›ny oštĀ›p, zaĀ•al jím bojovně mávat nad hlavou a za zpĀ›vu písňĀ› v kmene Chamakoko „hu, hu, hu, hu, hu" jsem krouĀ›il okolo ohnĀ›. Má drahá Joanne nevĀ›dĀ›la, co má dĀ›lat. Jestli mi má nadávat jmény domácího dobytka, hlídat u dveĀ™í jestli se nevrací Miguel, nebo jestli se má smát. Nakonec zvládla všechno... Prohlídka se nakonec protáhla ze dvou hodin na tĀ™i a pĀ™, Miguel nám dal svĀ›j e-mail a pĀ›jĀ›il nám nĀ›kolik knĀ›ek, ve kterých jsme si pak v recepci ještĀ› asi hodinu listovali. Ofotil jsem si z jedné z nich dvě stránky s popisem, jak vypreparovat a scvrknout do velikosti pomeranĀ›e hlavu zabitého nepĀ™itele a vyrobit tak „tsantsu". TakĀ¾e - pokud vám, váĀ›ené Kudlanky, v mrazáku zabírá místo nĀ›jaká ta ukousnutá hlava, staĀ›í postupovat podle návodu. DĀ›leĀ›ité upozornĀ›ní: hlavnĀ› nezapomeĀ›te zašit rty, aby duše „nepĀ™íte nemohla vyletĀ›t ven a nezaĀ•la vám škodit... UstaviĀ›ný déšĀ› a dusno nám zaĀ•aly lézt na nervy a tak jsme se rozhodli vyrazit zpĀ›t pĀ™es Banos a Ambato, kolem 6 310 metrĀ› vysoké sopky Chimborazo do krásného mĀ›sta Riobamba. A ještĀ› nĀ›co, na závĀ›r pro tuto Ā›ást: malý kvíz pro Ā›tenĀ™ky a Ā›tenĀ™e: mnoho Ekvádorcu považuje Volcan Chimborazo za nejvyšší horu svĀ›ta. Uhodnete proĀ•? Mikin a Joanne, ze zemĀ› zimy a snĀ›hu